

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 287. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm15287/facsimile.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

eller Hænsje, hvetten Sværd eller Skjold, men lod i Krig med vide Buxer og en koiullet Hat, en Due og et Kasse-Spud. At det Soar, han fik den første Gang, var: Ven fra Milet! vi taler ved om tre Dage; og da saa den Tid var gaaet, kom Kleomenes frem med det uventede Spørgsmaal, hvormange Dages Rejse der vel var fra Milet til Susa? Aristagoras var ellers smu nok, men her fetsnakkede han sig dog og svarede, som sandt var, at der vilde tre Maaneder til at ende den Rejse, og fik saa ikke engang Lov til at regne op hver Konge-Bein lod, og hvor hyperlig Alting var indrettet; thi Kleomenes afbrød ham strax med de Ord: Ven fra Milet! du maa være yd af Sparta, før Sori gaar ned, thi den lange Rejse, du vil lække os til, den huger os ikke! Deened gik Kleomenes hjem, og vel fulgte Aristagoras efter som en Ligger, med Ditt-Gemen i Haanden, og udkad sig en Samtale under fire Dine, men Kleomenes lod dog sin Daatter Sotgo, en lille Pige paa otte, ni Aar, klæde i Stuen, og da nu Aristagoras ved Kleomenes for hans Understøttelse først ti Talente og tilsidst Halvtredshundred, da raabte Pige-Barnet: Gader! gaar nu, ellers bestikker han dig dog tilsidst! Kleomenes gik ogsaa vildsig og Aristagoras maatte reise videre med usikkert Sag *).

Beder gik det ham i Athenen, hvoraf Man ser, det kan være lettere at narre Mange end Een; thi her i Holte-Forsamlingen af de Trediv: Tusinde folde det i god Jord, hvad Kleomenes havde done Pien for, Skildringen nemlig af Afens Rigdom og Persernes Naagighed, saa Athenenserne lovede at sende Jonerne tove Skibe til Hælp, hvortil Grekerne paa Megapont (Cubaa), som Miletiernes gamle Bøener, endnu soiede Tre. Denne Flaade blev imidlertid baade Europas og Afens Ulykke, thi efterat Man havde brændt Sardes af, endtes Kædet. Toget med et stort Redeflag paa Græ-

*). Herod. V. 49-51.

ferne ved Ephesus, og det dog Atheniensere sig i Kgt for at komme nær paa de Vie, men Vedden var alt kastet; thi da Darius sit Tidende om Opstanden og om Branden i Sars ved, da talde han ikke et Ord om Jonerne, som den huds Haand i Hænde med, men spurgte blot om Athenienserne, Kiod saa en Pil i Luften med de Ord: Deus, und mig Heron over dem, og befalde sine Tjenere daglig over Bordet at sige trengende til ham: Herrel husk paa Athenen*!)

Jonerne maatte imidlertid først holde for og bryt betale deres Opstand, thi Perserne var dem alt for overlegne, selv kunde de ikke forsigtig, blev snart Kiede af Kongens Bevogt-lygheder og fattedes veduden ganske et Heved; thi Aristagoras, som skulde være Sjelen i det Helt, var en fros Stat- kel, og saasnart Perserne begyndte at indtage Stæderne paa Kysten, tænkte han blot paa at hulle sit Skind, og forestillede Miltiades, det var nok bedst i Tide at berede sig et Til- flugts-Sted enten paa Sardinien eller, hvad der huede ham bedst, i Myrtinos som Histiasus alt havde be- gundt at indbyrde. Laget nu Historie-Skriveren Helatæus Hegesanders Søn, talde stærk betimod og raadte til blot at bygge en Fæstning paa Ten Leros, som Man i Nabs-Hald kunde toe til og dog være ved Haanden, saa blev dog Aristagoras ved Sit, tog med hvem han kunde faae, og gik til Myr- kinos, hvor han kort efter faldt i et Slag med Theaterne**).

Histiasus, som havde sat Alt i Bæ og Flamme for selv at slippe ud af Buret, blev nu ogsaa rigtig kaldt frem og spurgte til Naads, og Klønde Darius tvivlede om, han maatte være Medbrøder, stillede han sig dog saa hellig an og levede saa vist haade at stille Dyrøret og at indtage Sardi- nien, at Kongen lod ham reise til Kysten. Allerede i Sars ved fandt han imidlertid kun et Modtagelse, thi Metaphernes

*) Herod. V. 97. 99—103. 105.

***) Herod. V. 123—26.

